

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

**ΙΖ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ
ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ**

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

- 1) Η λεγόμενη «Νέα Έποχή» δέν είναι μία συγκεκριμένη οργάνωση. Δέν έχει ιδρυτή καί έπιτελειό. Είναι ένα ρεϋμα πού προέρχεται από τήν μετεξέλιξη προηγούμενων μορφών θεώρησης του κόσμου (διαφωτισμός, ρομαντισμός, νεωτερικότητα, μετανεωτερικότητα).
- 2) Έκείνα πού συστεγάζονται κάτω από τον όρο «Νέα Έποχή» (άποκρυφισμός, αστρολογία, μαγεία, πνευματισμός, μαντεία, θεοσοφία, νεοπαγανισμός, νεοειδωλολατρία) δέν είναι κάτι τό νέο. Είναι πράγματα πολύ παλαιά, πού άπλά μās τά παρουσιάζουν σαν νέα, ένω είναι τροφή πού έχει λήξει ή ήμερομηνία χρήσης της καί έχει ύποστει άλλοίωση!
- 3) Η λεγόμενη «Νέα Έποχή» έμφανίζεται σαν προσπάθεια άπάντησης στα μεγάλα προβλήματα τής ανθρωπότητας, όπως παρουσιάζονται μετά τήν γενική διαπίστωση, ότι τά φιλοσοφήματα πού αναφέρονται στην παράγραφο 1 ξεπεράστηκαν καί δέν ικανοποιούν πιά τον άνθρωπο. Έρχεται λοιπόν ή «Νέα Έποχή» καί ύπόσχεται νά δώσει άπάντηση σε έρωτήματα αναζήτησης του ανθρώπου για νόημα ύπαρξης, για ποιότητα ζωής, για τελείωση, για ύπαρξη μετά θάνατον, για ύπαρξη Θεού, για έπικοινωνία μέ τον Θεό, κ.ά.
- 4) Για τήν «Νέα Έποχή» ό Θεός δέν είναι πρόσωπο, αλλά μία ενέργεια, μέ τήν όποία ό άνθρωπος μπορεί νά έλθει σε έπικοινωνία, όποτε ό ίδιος θέλει, καί μέ τον τρόπο πού ό ίδιος θέλει, ακόμα καί μέ ειδικές τεχνικές-μεθόδους (διαλογισμό, γιόγκα, σωματικές ασκήσεις, υγιεινές τροφές, channelling) καί άλλες πού ό ίδιος κάθε φορά επιλέγει. Ό Θεός ενέργεια, έχει την παγεράδα τής νεκρής ύλης, παγεράδα θανάτου. Αλλά ό Θεός δέν είναι ενέργεια· είναι πρόσωπο: μέ βούληση, μέ

ἀγάπη, μέ στοργή, μέ καλωσύνη πρὸς ὅλους. Εἶναι ΠΑΤΕΡΑΣ καὶ σταυρώθηκε γιὰ μᾶς. Πληρότητα καὶ ζεστασιά.

- 5) Στὴν «Νέα Ἐποχή» ἐμφανίζονται καὶ κυριαρχοῦν παλαιές θρησκευτικές δοξασίες ἀνατολικῶν θρησκειῶν περὶ μετενσάρκωσης. Ἔτσι μᾶς λένε καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν μετενσάρκωση ἑνὸς ὄντος πού κατὰ καιροῦς ἐπανέρχεται καὶ ἐπανενσαρκώνεται. Ἡ ἄποψη αὐτὴ ἔρχεται σέ ἀπόλυτη ἀντίθεση μέ τὴν διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου, τὴν χριστιανικὴ πίστη.
- 6) Ἡ «Νέα Ἐποχή» παραμερίζει καὶ καταφρονεῖ κάθε θρησκεία πού δέχεται τὴν δημιουργία ἀπὸ δημιουργό Θεό, καὶ τὴν ὑποκαθιστᾷ μέ τὴν δική της διδασκαλία, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι δῆθεν Θεός, πού ὅμως ἔχει ἀνάγκη νά ἀποκτήσει ποιότητα ζωῆς καὶ νά ὀδηγηθεῖ σέ τελείωση!
- 7) Ἡ «Νέα Ἐποχή» μιλάει καὶ γιὰ τὸν Χριστό. Ὅμως ὁ Χριστὸς τῆς «Νέας Ἐποχῆς» δέν ἔχει καμμία σχέση καὶ ὁμοιότητα μέ τὸν Ἰησοῦ Χριστό τῶν Εὐαγγελίων, τῆς Ἐκκλησίας. Ὅποιαδήποτε, λοιπόν ἐκ μέρους τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἀναφορὰ στό ὄνομα καὶ στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ παραπλάνηση καὶ στοχεύει στὴν ἐξαπάτηση τῶν Χριστιανῶν.
- 8) Ἡ λεγόμενη «Νέα Ἐποχή» εἶναι γιὰ τὴν Ἐκκλησία μιά διπλὴ πρόκληση: α) Νά μελετήσῃ τό φαινόμενο «Νέα Ἐποχή» β) Νά προβάλλει τὴν δική της ἀλήθεια γύρω ἀπὸ τὰ θέματα, πού ἡ «Νέα Ἐποχή» καὶ διαστρεβλώνει, ἀλλά καὶ προσπαθεῖ νά τὰ ἰδιοποιηθεῖ. Καὶ αὐτὰ εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ παγκόσμια εἰρήνη, ἡ παγκόσμια ἐνότητα, ἡ ἀδελφοσύνη, ἡ πνευματικὴ ἀνάπαυση, ἡ ἐσωτερικὴ ζωή, κ.ἄ.
- 9) Ἡ «Νέα Ἐποχή» ὑπόσχεται ὅτι τάχα θά ὀδηγήσῃ τὸν ἄνθρωπο σέ νέα τέλεια γνώση καὶ σέ μιά νέα συνείδηση, διευρυμένη, ἐντελῶς διαφορετικὴ ἀπὸ αὐτὴν πού ξέρουμε! Τό μόνο ὅμως καινούργιο στόν κόσμο, εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἐν Χριστῶν ζωή, ἡ «καινὴ κτίσις».
- 10) Χρέος τοῦ κάθε ἀνθρώπου, καὶ ἰδιαίτερα τοῦ Χριστιανοῦ, εἶναι νά μένει ἐδραῖος καὶ ἀμετακίνητος στὴν πίστη στόν Χριστό καὶ στὴν Ἐκκλησία Του. Νά ἀγωνίζεται νά ξεπερνᾷ ἀνεπηρέαστα τὰ ἀπατηλὰ συνθήματα, πού τόσο ἀφθονα σερβίρονται κυρίως μέ τὰ μυθιστορήματα καὶ μέ ἄλλα σύγχρονα ἠλεκτρονικὰ μέσα. Νά μὴ ξεχνᾷ, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεός, ὁ Θεός πού κυβερνᾷ τὸν κόσμο

καί σώζει τόν ἄνθρωπο, «καί τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος».

- 11) Χρέος τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ, ὅπως λέγει καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, εἶναι: Νά μὴν ἀφήνεται νά καταντάει «κάλαμος ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενος», ἀλλά νά γίνεται ἡ ζύμη γιά μιά νέα κοινωνία καί φῶς τοῦ κόσμου. Νά φωτίζει, νά συντηρεῖ, νά ζυμώνει τόν γύρω του κόσμο, νά τόν ἐλκύει καί ὄχι νά τόν ἀπωθεῖ.
- 12) Τέλος, χρέος τοῦ κάθε Χριστιανοῦ, ἀλλά καί χρέος τῆς ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας εἶναι νά ἀντιμετωπίζει μέ καλωσύνη τόν κάθε πλανημένο, καί ὅταν ἐπιστρέφει νά τόν δέχεται μέ στοργή καί μέ ἀγάπη στήν αὐλή τοῦ Κυρίου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἰρέσεων

+ Μητροπολίτης Νικοπόλεως καί Πρεβέζης Μελέτιος.

Οἱ Ἐκπρόσωποι

Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας

Πατριαρχείου Ἀντιοχείας

Πατριαρχείου Ρωσίας

Πατριαρχείου Ρουμανίας

Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας